

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 1023

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 20 decembrie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		Înregistrare a activității de distribuție și comercializare angro de băuturi alcoolice și/sau tutun prelucrat, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare	
2.873. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind reglementarea procedurii de raportare a unor indicatori economico-financiari de către operatorii economici cu capital/patrimoniu integral ori majoritar deținut direct sau indirect de autoritățile publice centrale ori locale	2-3		8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
3.607. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Instrucțiunilor de completare a numărului de evidență a plății.....	4-7	14. — Lista partidelor politice, alianțelor politice, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților desfășurate conform Hotărârii Guvernului nr. 634/2016 privind stabilirea datei alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2016	9-15
3.619. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.849/2016 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a operatorilor economici care comercializează în sistem angro sau en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare	8		16
3.620. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.850/2016 pentru aprobarea Procedurii de			

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind reglementarea procedurii de raportare a unor indicatori economico-financiar de către operatorii economici cu capital/patrimoniu integral ori majoritar deținut direct sau indirect de autoritățile publice centrale ori locale

Având în vedere dispozițiile art. 12 și art. 121 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 57 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Prevederile prezentului ordin se aplică următoarelor entități:

a) regiilor autonome înființate de stat și societăților/companiilor naționale, societăților la care ponderea cumulată a capitalului deținut de stat este de peste 50% inclusiv;

b) regiilor autonome înființate de unitățile administrativ-teritoriale și societăților la care ponderea cumulată a capitalului deținut de una sau mai multe unități administrativ-teritoriale este de peste 50% inclusiv;

c) regiilor autonome și societăților la care persoanele juridice menționate la lit. a) sau instituțiile publice centrale sunt acționari unici sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, după caz;

d) regiilor autonome și societăților la care persoanele juridice menționate la lit. b) sau instituțiile publice locale sunt acționari unici sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, după caz;

e) institutelor naționale de cercetare-dezvoltare organizate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, altele decât cele care funcționează ca instituții publice;

f) fondurilor de garantare care primesc finanțări de la bugetul de stat;

g) Fondului Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii — F.N.G.C.I.M.M. — S.A. — I.F.N., Fondului Român de Contragarantare — S.A., Fondului Local de Garantare Craiova — S.A., Fondului Local de Garantare Focșani I.F.N. — S.A., Fondului Local de Garantare Sfântu Gheorghe — S.A., CEC Bank — S.A., Poșta Română Broker de Asigurare — S.R.L. și Societății Comerciale Banca de Export-Import a României EximBank — S.A. împreună cu filiala.

(2) În sensul prezentului ordin, termenul „entitate” cuprinde atât operatorii economici care aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, cât și întreprinderile publice care aplică prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016.

Art. 2. — (1) Entitățile prevăzute la art. 1 au obligația transmiterii periodice a anexelor nr. 1—9 ale formularului S1001, după caz, publicat pe site-ul www.mfinante.gov.ro, până la radierea din registrul comerțului.

(2) Transmiterea datelor se face exclusiv utilizând formularul S1001 și serviciile portalului e-guvernare.ro. Formularul S1001 se semnează cu semnătura electronică.

(3) Entitățile prevăzute la art. 1 au obligația de a întreprinde toate demersurile necesare pentru a asigura în timp util posesia și valabilitatea semnăturii electronice.

(4) Toate raportările trebuie să conțină date cumulate de la începutul anului până la sfârșitul perioadei de raportare.

Art. 3. — (1) Entitățile obligate la raportare sunt cuprinse în următoarele liste întocmite și actualizate de Ministerul Finanțelor Publice:

a) lista A — lista entităților prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a), c) și e);

b) lista B — lista entităților prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. b) și d);

c) lista C — lista entităților prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. f);

d) lista D — cuprinde entitățile clasificate deja în listele A și B și care sunt reclasificate în sectorul administrației publice centrale și locale. Lista se actualizează anual în luna septembrie. Entitățile din lista D vor efectua prima raportare ca entități reclasificate în sectorul administrației publice centrale și locale, până la data de 25 ianuarie a anului următor, pentru perioada de funcționare din anul precedent;

e) lista E — lista entităților prevăzute la art. 1 aflate în subordinea, coordonarea, sub autoritatea sau în portofoliul ministerelor, celorlalte organe ale administrației publice centrale și locale, aflate în stare de lichidare conform prevederilor legale.

f) lista F — lista entităților aflate în stare de activitate prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a), c) și g), cu excepția Regiei Autonome „Rasirom” și Companiei Naționale „Romtehnica” — S.A.

(2) Listele și ghidul de completare și transmitere a S1001 sunt publicate pe site-ul www.mfinante.gov.ro, la secțiunea agenți economici — informații depunere declarații electronice — servicii oferite de ANAF — servicii online — declarații electronice — descărcare declarații.

(3) Entitățile prevăzute la art. 1 care se regăsesc în mai multe liste raportează datele la termenele prevăzute la art. 4—8.

(4) Autoritățile publice tutelare din administrația publică centrală urmăresc transmiterea la Ministerul Finanțelor Publice a datelor de identificare ale noilor entități care urmează să aplice prevederile prezentului ordin, a anexelor nr. 1—9 ale formularului S1001 și a modificării stării de activitate/inactivitate, ale entităților deja existente în lista A, lista C, lista E și lista F.

(5) Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și a municipiului București și administrațiile județene/de sector ale finanțelor publice urmăresc transmiterea la Ministerul Finanțelor Publice a datelor de identificare ale noilor entități care urmează să aplice prevederile prezentului ordin, a anexelor nr. 1—9 ale formularului S1001 și a modificării stării de activitate/inactivitate ale entităților deja existente în lista B și lista E.

Art. 4. — (1) Entitățile prevăzute în lista D au obligația transmiterii la Ministerul Finanțelor Publice a următoarelor anexe:

a) anexele nr. 1, 2, 3 și 5 ale formularului S1001 — lunar, în termen de 25 de zile calendaristice de la data încheierii perioadei de raportare;

b) anexa nr. 4 a formularului S1001 — trimestrial, în termen de 25 de zile calendaristice de la data încheierii perioadei de raportare.

(2) Entitățile prevăzute în Lista D au obligația transmiterii la Ministerul Finanțelor Publice a datelor anuale, astfel:

a) date preliminate — până la 25 ianuarie anul curent pentru anul precedent;

b) date revizuite — până la 5 martie anul curent, conform ultimelor informații privind datele contabile pentru anul precedent;

c) date finale — pentru anul precedent, în termenul depunerii situațiilor financiare anuale, potrivit prevederilor art. 36 alin. (1) lit. a) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Datele finale trebuie să fie în concordanță cu cele din situațiile financiare anuale întocmite conform legislației în vigoare;

d) date finale — în termen de 90 de zile de la încheierea fiecărui an calendaristic, în conformitate cu prevederile art. 36 alin. (3) din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de către entitățile prevăzute în lista D aflate în stare de lichidare conform prevederilor legale. Datele raportate trebuie să fie în concordanță cu cele din raportarea contabilă anuală.

(3) Datele revizuite, transmise conform prevederilor alin. (2) lit. b), se confruntă cu cele din situațiile financiare anuale. În situația unor abateri semnificative între raportările revizuite și cele finale, se vor transmite, în termen de 5 zile de la încheierea raportărilor finale explicații privind cauzele acestor abateri.

(4) În scopul prelucrării statistice și transmiterii la EUROSTAT a datelor raportate de entitățile prevăzute în lista D, orice nelămurire avută asupra datelor transmise va fi clarificată ulterior, telefonic și/sau pe cale informatică.

Art. 5. — (1) Entitățile prevăzute în lista A și lista B care în perioada pentru care se face raportarea înregistrează plăți restante au obligația transmiterii la Ministerul Finanțelor Publice a anexei nr. 6 a formularului S1001 astfel:

a) trimestrial, date preliminate — în termen de 25 de zile calendaristice de la data încheierii perioadei de raportare;

b) anual, date finale — la termenul depunerii situațiilor financiare anuale, potrivit prevederilor art. 36 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Datele finale trebuie să fie în concordanță cu cele din situațiile financiare anuale întocmite conform legislației în vigoare.

(2) Entitățile prevăzute în lista E care în perioada pentru care se face raportarea înregistrează plăți restante au obligația transmiterii la Ministerul Finanțelor Publice a anexei nr. 6 a formularului S1001 anual, în termen de 90 de zile de la încheierea fiecărui an calendaristic, în conformitate cu prevederile art. 36 alin. (3) din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Entitățile prevăzute în lista A și lista B care în perioada pentru care se face raportarea sunt în stare de activitate au obligația transmiterii la Ministerul Finanțelor Publice a anexei nr. 7 a formularului S1001 astfel:

a) trimestrial, date preliminate — în termen de 25 de zile calendaristice de la data încheierii perioadei de raportare;

b) anual, date finale — la termenul depunerii situațiilor financiare anuale, potrivit prevederilor art. 36 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Datele finale trebuie să fie în concordanță cu cele din situațiile financiare anuale întocmite conform legislației în vigoare.

Art. 7. — Entitățile prevăzute în Lista C au obligația transmiterii trimestrial la Ministerul Finanțelor Publice, în termen de 60 de zile calendaristice de la data încheierii perioadei de raportare, a anexei nr. 8 a formularului S1001.

Art. 8. — Entitățile prevăzute în lista F, pentru anul 2017, au obligația transmiterii trimestrial, în termen de 25 de zile calendaristice de la data încheierii perioadei de raportare, la Ministerul Finanțelor Publice a anexei nr. 9 a formularului S1001. În anii următori, raportarea se va face astfel:

a) semestrial, date preliminate — în termen de 25 de zile calendaristice de la data încheierii perioadei de raportare;

b) anual, date finale — la termenul depunerii situațiilor financiare anuale, potrivit prevederilor art. 36 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Datele finale trebuie să fie în concordanță cu cele din situațiile financiare anuale întocmite conform legislației în vigoare.

Art. 9. — Entitățile prevăzute la art. 1 nou-înființate au obligația după data înființării să transmită la termenele prevăzute, în funcție de anexa în care se regăsesc, prima raportare.

Art. 10. — Nerespectarea prevederilor art. 4—9 se sancționează conform dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 11. — Orice modificare intervenită în anexele nr. 1—9 ale formularului S1001 se face la solicitarea direcțiilor de specialitate, cu aprobarea secretarului de stat coordonator, prin publicarea unei noi versiuni a aplicației informatice a formularului S1001 pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice. Direcția generală a tehnologiei informației actualizează aplicația informatică a formularului S1001 de pe site-ul www.mfinante.gov.ro la solicitarea Direcției generale de legislație și reglementare în domeniul activelor statului din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 12. — Prevederile prezentului ordin sunt duse la îndeplinire de către:

a) Direcția generală de sinteză a politicilor bugetare, Direcția generală de legislație și reglementare în domeniul activelor statului, Direcția generală de trezorerie și datorie publică, Direcția generală a tehnologiei informației, din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

b) autoritățile publice tutelare din administrația publică centrală definite conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, și entitățile prevăzute la art. 1 alin. (1);

c) Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și a municipiului București, cu administrațiile județene/de sector ale finanțelor publice din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Art. 13. — (1) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, și al ministrului delegat pentru buget nr. 41/2014 privind reglementarea procedurii de raportare a unor indicatori economico-financiar de către operatorii economici cu capital/patrimoniu integral ori majoritar deținut direct sau indirect de autoritățile publice centrale ori locale, precum și a procedurii de transmitere a datelor în vederea întocmirii Raportului anual conform art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 20 mai 2015.

(2) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Ana Dana Dragu

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

O R D I N

pentru aprobarea Instrucțiunilor de completare a numărului de evidență a plății

Având în vedere prevederile art. 165 alin. (8), art. 257 alin. (2) și art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 37/2014, cu modificările și completările ulterioare, ale art. V alin. (15) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscale, aprobată prin Legea nr. 267/2013, ale art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 4/2016,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile de completare a numărului de evidență a plății, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, instrucțiunile prevăzute la art. 1 se aplică în mod corespunzător de către:

a) contribuabilii care aleg să plătească o obligație fiscală stabilită de organele de inspecție fiscală, precum și amenzi de orice fel stabilite potrivit legii;

b) contribuabilii care plătesc timbrul de mediu pentru autovehicule;

c) contribuabilii care aleg să plătească o obligație fiscală cuprinsă într-o decizie de amânare la plată a obligațiilor fiscale, emisă în temeiul prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscale, aprobată prin Legea nr. 267/2013;

d) contribuabilii care aleg să plătească, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale, aprobată cu modificări și

completări prin Legea nr. 4/2016, o obligație fiscală accesorie cuprinsă într-o decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii comunicată potrivit legii;

e) terții popriți, instituțiile de credit, autoritățile sau instituțiile publice, după caz, pentru virarea sumelor ce se cuvin debitorilor, ca urmare a executării silite.

Art. 3. — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și organele fiscale centrale subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — Prezentul ordin intră în vigoare la data la care se abrogă Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.870/2004 pentru aprobarea Instrucțiunilor de completare a numărului de evidență a plății, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.256 din 27 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

Eugen-Dragoș Doroș

București, 15 decembrie 2016.

Nr. 3.607.

ANEXĂ

I N S T R U C Ț I U N I

de completare a numărului de evidență a plății

1. Numărul de evidență a plății are 23 de caractere numerice, cu următoarea structură:

— cod document fiscal	2 caractere;
— cod obligație bugetară	3 caractere;
— categorie fiscală	2 caractere;
— perioada de raportare (lună, an)	4 caractere;
— scadență (zi, lună, an)	6 caractere;
— tip document	1 caracter;
— secvență	3 caractere;
— cifra de control	2 caractere.

1.1. Cod document fiscal — se completează în funcție de tipul documentului, cu următoarele valori:

- 20 decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală;
- 22 proces-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii;
- 24 decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii;
- 26 decizie privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule;

— 27 decizie de amânare la plată a obligațiilor fiscale, emisă în temeiul prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscale, aprobată prin Legea nr. 267/2013;

— 60 poprire.

1.2. Cod obligație bugetară — se completează în conformitate cu nomenclatorul obligațiilor de plată prevăzut la pct. 7.

În cazul deciziilor de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, al documentelor prin care au fost constatate amenzi de orice fel, potrivit legii (proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției, ordonanța procurorului, hotărâre judecătorească, precum și alte documente), al deciziilor privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule, al deciziilor de amânare la plată a obligațiilor fiscale, emise în temeiul prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2013, aprobată prin Legea nr. 267/2013, al deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind

acordarea unor facilități fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 4/2016, codul obligației bugetare se completează cu ajutorul programului de asistență selectând tipul de obligație fiscală pe care o alege contribuabilul sau poate fi solicitat de la organul fiscal.

1.3. Categorie fiscală — se completează cu următoarele valori, care reprezintă:

— 01 debit (obligațiile stabilite prin procese-verbale de constatare a contravențiilor, decizii de impunere, deciziile privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule, decizii de amânare la plată a obligațiilor fiscale, emise în temeiul prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2013, aprobată prin Legea nr. 267/2013 etc.);

— 03 dobândă (reprezintă dobânda datorată conform art. 174 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare);

— 11 penalitate de întârziere (reprezintă penalitatea de întârziere datorată conform prevederilor art. 176 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare);

— 12 penalitate de nedeclarare (reprezintă penalitatea de nedeclarare datorată conform prevederilor art. 181 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare).

1.4. Perioada de raportare — se completează cu luna și anul aferente documentului fiscal: llaa. În cazul deciziilor de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, al documentelor prin care au fost constatate amenzi de orice fel, potrivit legii (proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției, ordonanța procurorului, hotărâre judecătorească, precum și alte documente), al deciziilor privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule, al deciziilor de amânare la plată a obligațiilor fiscale, emise în temeiul prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2013, aprobată prin Legea nr. 267/2013, al deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 4/2016, se înscrie 0000.

1.5. Tip document — se completează cu 0 pentru documentele de plată prin care se efectuează plata obligațiilor.

1.6. Scadența obligației bugetare — se completează cu ziua, luna și anul, în formatul zzllaa. În cazul deciziilor de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, al documentelor prin care au fost constatate amenzi de orice fel, potrivit legii (proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției, ordonanța procurorului, hotărâre judecătorească, precum și alte documente), al deciziilor privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule, al deciziilor de amânare la plată a obligațiilor fiscale, emise în temeiul prevederilor art. V din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 50/2013, aprobată prin Legea nr. 267/2013, al deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 4/2016, se completează ziua, luna și anul emiterii acestora.

1.7. Secvența — are valoarea 0 pentru situațiile în care numărul de evidență a plății este generat de programul de asistență și diferit de 0 pentru numerele de evidență a plății generate de organul fiscal pe documentele fiscale.

1.8. Cifrele de control — se calculează automat de programul informatic.

2. Prin excepție de la pct. 1, pentru realizarea sumelor ca urmare a înființării poprii potrivit prevederilor art. 2 lit. e) din ordin, numărul de evidență al plății are 23 de caractere numerice cu următoarea structură:

- cod document fiscal 2 caractere;
- număr de înregistrare 15 caractere;
- data 6 caractere.

2.1. Cod document fiscal — se completează cu valoarea atribuită poprii, respectiv 60.

2.2. Număr de înregistrare — se completează, prin inserarea în rubrica respectivă, de la dreapta spre stânga, a numărului de înregistrare al adresei de înființare a poprii. În situația în care numărul de înregistrare are un număr mai mic de 15 caractere, pentru câmpurile rămase necompletate se va înscrie cifra „0” pentru fiecare dintre acestea.

2.3. Data — se completează cu ziua, luna și anul în care s-a emis adresa de înființare a poprii: zzllaa.

3. Numărul de evidență a plății este generat prin programele de asistență pentru contribuabili, odată cu editarea documentelor fiscale, sau va fi completat de contribuabili/plătitori pe documentul de plată, după caz.

4. Programul de asistență este pus la dispoziția contribuabilului pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, www.anaf.ro, la secțiunea „Asistență contribuabili”.

5. Numărul de evidență a plății se înscrie în documentele de plată utilizate pentru achitarea obligațiilor fiscale de către contribuabili/plătitori.

6. Pentru documentele de plată, altele decât ordine de plată sau chitanță pentru încasarea de obligații de plată, se înscrie la rubrica „Explicații” numărul de evidență a plății generat de programul de asistență pus la dispoziția contribuabilului pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

7. Nomenclatorul obligațiilor de plată se publică și se actualizează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la adresa www.anaf.ro, la secțiunea „Asistență contribuabili”.

8. Exemplele de completare a numărului de evidență a plății, în situațiile descrise la pct. 1 și 2, se regăsesc la anexa A, care face parte integrantă din prezentele instrucțiuni.

*ANEXA A
la instrucțiuni*

Exemple de completare

1. Numărul de evidență a plății în cazul unei obligații fiscale stabilite suplimentar prin decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, în cazul unei amenzi de orice fel stabilite potrivit legii prin documentul de constatare a acesteia, în cazul sumelor înscrise în deciziile privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule, precum și în cazul unei obligații fiscale înscrise în deciziile de amânare la plată a obligațiilor fiscale, emise în temeiul prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2013, aprobată prin Legea nr. 267/2013, se obține de către contribuabil astfel:

a) prin accesarea programului de asistență pentru formarea numărului de evidență a plății. În această situație, programul de

asistență afișează o fereastră în care contribuabilul selectează unul dintre cele patru documente fiscale pentru care dorește să efectueze plata, respectiv decizie de impunere, documentul prin care s-a stabilit amenda de orice fel, potrivit legii, decizie privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule, decizie de amânare la plată a obligațiilor fiscale, emisă în temeiul prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2013, aprobată prin Legea nr. 267/2013, și completează numărul și data emiterii acestui document. Ulterior, alege tipul obligației fiscale pe care dorește să o achite și apoi categoria de obligație fiscală, respectiv debit, dobândă sau penalitate de întârziere;

b) prin înscrierea numărului de evidență a plății menționat în decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, în decizia privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule, în decizia de amânare la plată a obligațiilor fiscale, emisă în temeiul prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2013, aprobată prin Legea nr. 267/2013;

c) prin solicitarea numărului de evidență a plății la organul fiscal competent.

2. Modul de completare a numărului de evidență a plății, pentru achitarea unei obligații fiscale reprezentând dobândă aferentă impozitului pe profit datorat de o persoană juridică română, stabilită suplimentar de către inspecția fiscală prin Decizia de impunere nr. 123 din 1 aprilie 2016, este următorul:

Prin accesarea programului de asistență se afișează o fereastră în care contribuabilul selectează „decizie de impunere” și completează data acestui document, respectiv 010416.

Se alege tipul obligației fiscale care se dorește a fi achitată, respectiv impozit pe profit datorat de o persoană juridică română, și apoi categoria de obligație fiscală, respectiv dobândă. După introducerea acestor date, programul de asistență formează numărul de evidență a plății, alcătuit din:

a) la rubrica „cod document fiscal” se înscrie 20 — codul corespunzător documentului fiscal reprezentând decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală;

b) la rubrica „cod obligație bugetară” se înscrie codul corespunzător obligației fiscale reprezentând impozit pe profit datorat de persoane juridice române, selectată de contribuabil;

c) la rubrica „categorie fiscală” se înscrie 03 — codul corespunzător categoriei fiscale reprezentând dobândă. În cazul în care se dorește achitarea debitului sau a penalității de întârziere, se înscrie 01 — pentru debit, respectiv 11 — pentru penalitate de întârziere;

d) la rubrica „perioada de raportare” se înscrie 0000;

e) la rubrica „scadența obligației bugetare” se înscrie 010416 — corespunzător datei de 1 aprilie 2016, care reprezintă data emiterii deciziei de impunere;

f) la rubrica „tip document” se înscrie 0 — întrucât documentul de plată nu constituie și declarație fiscală;

g) la rubrica „secvența” se înscrie 000 — valoarea corespunzătoare pentru numărul de evidență a plății generat cu ajutorul programului de asistență;

h) rubrica „cifrele de control” se generează de către aplicația informatică conform algoritmului propriu.

Numărul de evidență a plății astfel format se înscrie de către contribuabil în ordinul de plată la rubrica „Număr de evidență a plății” sau se comunică de către contribuabil unității Trezoreriei Statului, în vederea înscrierii în chitanța pentru încasarea de impozite, taxe și contribuții la rubrica „Număr de evidență a plății”, în cazul plăților în numerar efectuate la ghișeele unităților Trezoreriei Statului.

Pentru documentele de plată, altele decât ordine de plată sau chitanță pentru încasarea de impozite, taxe și contribuții, numărul de evidență a plății se înscrie de contribuabil la rubrica „Explicații”.

3. Modul de completare a numărului de evidență a plății pentru achitarea unei amenzi stabilite printr-un proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției este următorul:

Prin accesarea programului de asistență se afișează o fereastră în care contribuabilul selectează „proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției” și completează data acestui document, respectiv 010416. După introducerea acestor date, programul de asistență formează numărul de evidență a plății, alcătuit din:

a) la rubrica „cod document fiscal” se înscrie 22 — codul corespunzător documentului reprezentând proces-verbal de

constatare și sancționare a contravenției. Această valoare este valabilă și în cazul ordonanței procurorului, hotărârii judecătorești, precum și al altor documente prin care au fost constatate amenzi de orice fel, potrivit legii;

b) la rubrica „cod obligație bugetară” se înscrie codul corespunzător obligației fiscale reprezentând „venituri la bugetul de stat, din amenzi și alte sancțiuni aplicate potrivit dispozițiilor legale”, selectată de contribuabil;

c) la rubrica „categorie fiscală” se înscrie 01 — valoarea corespunzătoare categoriei fiscale reprezentând debit;

d) la rubrica „perioada de raportare” se înscrie 0000;

e) la rubrica „scadența obligației bugetare” se înscrie 010416 — corespunzător datei de 1 aprilie 2016, care reprezintă data întocmirii procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției;

f) la rubrica „tip document” se înscrie 0 — întrucât documentul de plată nu constituie și declarație fiscală;

g) la rubrica „secvența” se înscrie 000 — valoarea corespunzătoare pentru numărul de evidență a plății generat cu ajutorul programului de asistență;

h) rubrica „cifrele de control” se generează de către aplicația informatică conform algoritmului propriu.

Numărul de evidență a plății astfel format se înscrie de către contribuabil în ordinul de plată la rubrica „Număr de evidență a plății” sau se comunică de către contribuabil unității Trezoreriei Statului în vederea înscrierii în chitanța pentru încasarea de impozite, taxe și contribuții la rubrica „Număr de evidență a plății”, în cazul plăților în numerar efectuate la ghișeele unităților Trezoreriei Statului.

Pentru documentele de plată, altele decât ordine de plată sau chitanță pentru încasarea de impozite, taxe și contribuții, numărul de evidență a plății se înscrie de contribuabil la rubrica „Explicații”.

4. Modul de completare a numărului de evidență a plății pentru achitarea sumei cuprinse în Decizia privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule este următorul:

Prin accesarea programului de asistență se afișează o fereastră în care contribuabilul selectează „decizie privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule” și completează data acestui document, respectiv 010216. După introducerea acestor date, programul de asistență formează numărul de evidență a plății, alcătuit din:

a) la rubrica „cod document fiscal” se înscrie 26 — codul corespunzător documentului reprezentând decizie privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule;

b) la rubrica „cod obligație bugetară” se înscrie codul corespunzător obligației bugetare reprezentând „timbrul de mediu pentru autovehicule”, selectată de contribuabil;

c) la rubrica „categorie fiscală” se înscrie 01 — valoarea corespunzătoare categoriei fiscale reprezentând debit;

d) la rubrica „perioada de raportare” se înscrie 0000;

e) la rubrica „scadența obligației bugetare” se înscrie 010216 — corespunzător datei de 1 februarie 2016, care reprezintă data emiterii deciziei privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule;

f) la rubrica „tip document” se înscrie 0 — întrucât documentul de plată nu constituie și declarație fiscală;

g) la rubrica „secvența” se înscrie 000 — valoarea corespunzătoare pentru numărul de evidență a plății generat cu ajutorul programului de asistență;

h) rubrica „cifrele de control” se generează de către aplicația informatică conform algoritmului propriu.

Numărul de evidență a plății astfel format, identic cu cel comunicat prin decizia privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule, se înscrie de către

contribuabil în ordinul de plată la rubrica „Număr de evidență a plății” sau se comunică de către contribuabil unității Trezoreriei Statului în vederea înscrierii în chitanța pentru încasarea de impozite, taxe și contribuții la rubrica „Număr de evidență a plății”, în cazul plăților în numerar efectuate la ghișeele unităților Trezoreriei Statului.

Pentru documentele de plată, altele decât ordine de plată sau chitanță pentru încasarea de impozite, taxe și contribuții, numărul de evidență a plății se înscrie de contribuabil la rubrica „Explicații”.

5. Modul de completare a numărului de evidență a plății pentru achitarea unei obligații fiscale reprezentând impozit pe profit datorat de o persoană juridică română, înscrisă în Decizia de amânare la plată a obligațiilor fiscale principale și accesorii nr. 123 din 30 iunie 2013, este următorul:

Prin accesarea programului de asistență se afișează o fereastră în care contribuabilul selectează „decizie de amânare la plată a obligațiilor fiscale, emisă în temeiul prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2013”, și completează data acestui document, respectiv 300613.

Se alege tipul obligației fiscale care se dorește a fi achitată, respectiv impozit pe profit datorat de o persoană juridică română, și apoi categoria de obligație fiscală, respectiv debit. După introducerea acestor date, programul de asistență formează numărul de evidență a plății, alcătuit din:

a) la rubrica „cod document fiscal” se înscrie 27 — codul corespunzător documentului fiscal reprezentând decizie de amânare la plată a obligațiilor fiscale, emisă în temeiul prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2013, aprobată prin Legea nr. 267/2013;

b) la rubrica „cod obligație bugetară” se înscrie codul corespunzător obligației fiscale reprezentând impozit pe profit datorat de persoane juridice române, selectată de contribuabil;

c) la rubrica „categorie fiscală” se înscrie 01 — codul corespunzător categoriei fiscale reprezentând debit. În cazul în care se dorește achitarea dobânzii sau penalității de întârziere, se înscrie 03 — pentru dobândă, respectiv 11 — pentru penalitate de întârziere;

d) la rubrica „perioada de raportare” se înscrie 0000;

e) la rubrica „scadența obligației bugetare” se înscrie 300613 — corespunzător datei de 30 iunie 2013, care reprezintă data emiterii deciziei de amânare la plată a obligațiilor fiscale, emisă în temeiul prevederilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2013, aprobată prin Legea nr. 267/2013;

f) La rubrica „tip document” se înscrie 0 — întrucât documentul de plată nu constituie și declarație fiscală;

g) la rubrica „secvența” se înscrie 000 — valoarea corespunzătoare pentru numărul de evidență a plății generat cu ajutorul programului de asistență;

h) Rubrica „cifrele de control” se generează de către aplicația informatică potrivit algoritmului propriu.

Numărul de evidență a plății astfel format se înscrie de către contribuabil în ordinul de plată la rubrica „Număr de evidență a plății” sau se comunică de către contribuabil unității Trezoreriei Statului în vederea înscrierii în chitanța pentru încasarea de impozite, taxe și contribuții la rubrica „Număr de evidență a plății”, în cazul plăților în numerar efectuate la ghișeele unităților Trezoreriei Statului.

Pentru documentele de plată, altele decât ordine de plată sau chitanță pentru încasarea de impozite, taxe și contribuții, numărul de evidență a plății se înscrie de contribuabil la rubrica „Explicații”.

6. Modul de completare a numărului de evidență a plății pentru achitarea unei obligații fiscale accesorii ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 4/2016, reprezentând dobândă sau

majorare de întârziere, după caz, aferentă impozitului pe profit datorat de o persoană juridică română, înscrisă în Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. 123 din 30 iunie 2014, este următorul:

Prin accesarea programului de asistență se afișează o fereastră în care contribuabilul selectează „decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii” și completează data acestui document, respectiv 300614.

Se alege tipul obligației fiscale care se dorește a fi achitată, respectiv impozit pe profit datorat de o persoană juridică română, și apoi categoria de obligație fiscală, respectiv dobândă/majorare de întârziere. După introducerea acestor date, programul de asistență formează numărul de evidență a plății, alcătuit din:

a) la rubrica „cod document fiscal” se înscrie 24 — codul corespunzător documentului fiscal reprezentând decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii;

b) la rubrica „cod obligație bugetară” se înscrie codul corespunzător obligației fiscale reprezentând impozit pe profit datorat de persoane juridice române, selectată de contribuabil;

c) la rubrica „categorie fiscală” se înscrie 03 — codul corespunzător categoriei fiscale reprezentând dobândă/majorare de întârziere;

d) la rubrica „perioada de raportare” se înscrie 0000;

e) la rubrica „scadența obligației bugetare” se înscrie 300614 — corespunzător datei de 30 iunie 2014, care reprezintă data emiterii deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii;

f) la rubrica „tip document” se înscrie 0 — întrucât documentul de plată nu constituie și declarație fiscală.

g) la rubrica „secvența” se înscrie 000 — valoarea corespunzătoare pentru numărul de evidență a plății generat cu ajutorul programului de asistență;

h) rubrica „cifrele de control” se generează de către aplicația informatică potrivit algoritmului propriu.

Numărul de evidență a plății astfel format se înscrie de către contribuabil în ordinul de plată la rubrica „Număr de evidență a plății” sau se comunică de către contribuabil unității Trezoreriei Statului în vederea înscrierii în chitanța pentru încasarea de impozite, taxe și contribuții la rubrica „Număr de evidență a plății”, în cazul plăților în numerar efectuate la ghișeele unităților Trezoreriei Statului.

Pentru documentele de plată, altele decât ordine de plată sau chitanță pentru încasarea de impozite, taxe și contribuții, numărul de evidență a plății se înscrie de contribuabil la rubrica „Explicații”.

7. Modul de completare a numărului de evidență a plății pentru virarea de către terții popriți, instituții de credit, autorități sau instituții publice, după caz, a sumelor ce se cuvin debitorilor, înscris în Adresa de înființare a poprii nr. 9674321012 din 30 iunie 2016, este următorul:

a) la rubrica „Cod document fiscal” se înscrie 60 — codul aferent poprii;

b) la rubrica „Număr de înregistrare” se înscrie 000009674321012 — numărul de înregistrare al adresei de înființare a poprii de la dreapta la stânga, iar pentru diferența de caractere până la numărul maxim de caractere, respectiv 15 caractere, se înscrie „00000”;

c) la rubrica „Data” se înscrie 300616 — corespunzător datei de 30 iunie 2016, care reprezintă data emiterii adresei de înființare a poprii.

Numărul de evidență a plății astfel format se înscrie de către terțul poprit, instituția de credit, autoritatea sau instituția publică în ordinul de plată la rubrica „Număr de evidență a plății”.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.849/2016 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a operatorilor economici care comercializează în sistem angro sau en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare

Având în vedere dispozițiile art. 435 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.849/2016 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a operatorilor economici care comercializează în sistem angro sau en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 24 iunie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 10, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 10. — (1) Operatorii economici care dețin atestate valabile, emise în baza Ordinului președintelui Agenției

Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.491/2010 pentru aprobarea Procedurii și condițiilor de înregistrare a operatorilor economici care comercializează în sistem angro sau en détail produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. a)—e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pot, până la 15 februarie 2017 inclusiv, să depună la autoritatea competentă o nouă cerere de înregistrare și documentele aferente, potrivit prezentului ordin.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Eugen-Dragoș Doroș

București, 16 decembrie 2016.
Nr. 3.619.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.850/2016 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a activității de distribuție și comercializare angro de băuturi alcoolice și/sau tutun prelucrat, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare

Având în vedere dispozițiile art. 435 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.850/2016 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a activității de distribuție și comercializare angro de băuturi alcoolice și/sau tutun prelucrat, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 24 iunie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 7, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 7. — (1) Operatorii economici care dețin atestate valabile, emise anterior prezentului ordin, pot, până la 15 februarie 2017 inclusiv, să depună la autoritatea competentă o nouă cerere de înregistrare și documentele aferente, potrivit prezentului ordin.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Eugen-Dragoș Doroș

București, 16 decembrie 2016.
Nr. 3.620.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 35**din 31 octombrie 2016**

Dosar nr. 2.200/1/2016

Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal, președintele completului
Doina Duican	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Denisa Angelica Stănișor	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudia Emilia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Rodica Florica Voicu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 2.200/1/2016 este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013, cu modificările ulterioare, și ale art. 27⁴ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent la Secțiile Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 24.103/3/2013, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 554/2004) trebuie să se țină seama de termenele prevăzute de art. 32 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 165/2013)”

Magistratul-asistent prezintă referatul cu privire la obiectul sesizării, arătând că unele instanțe au comunicat jurisprudență și puncte de vedere referitoare la problema de drept în discuție, iar la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor; potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, raportul a fost comunicat părților, care nu și-au exprimat punctul de vedere.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 22 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 24.103/3/2013, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire la chestiunea de drept sus-menționată.

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investiției instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

2. Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin declinare de la Tribunalul București, reclamanta G.X.R., prin mandatar, a chemat în judecată pe pârâții C.N.C.I. și G.B., în calitate de președinte al instituției pârâte, solicitând obligarea acestuia din urmă la plata unei amenzi de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, începând cu data de 15 mai 2013 și până la data executării efective a obligației stabilite prin Sentința civilă nr. 5.455 din 28 septembrie 2011, pronunțată de Curtea de Apel București, modificată și rămasă irevocabilă prin Decizia civilă nr. 608 din 7 februarie 2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Prin Sentința civilă nr. 815 din 11 martie 2014, instanța de fond a respins acțiunea cu motivarea că, după data pronunțării Deciziei civile nr. 608 din 7 februarie 2013 a instanței supreme, a intervenit un eveniment legislativ (Legea nr. 165/2013), prin care (art. 16 și 19) a fost modificată procedura de acordare a măsurilor reparatorii prin echivalent, în sensul că evaluarea imobilului pentru care se acordă despăgubiri nu mai este realizată pe baza unui raport de evaluare, ci prin aplicarea grilei notariale, iar pentru soluționarea cererii nu mai este emis un titlu de despăgubire, ci o decizie de compensare prin puncte. Curtea de Apel București a reținut că, din motive mai presus de voința pârâților debitori, executarea obligației a devenit imposibilă în forma în care aceasta a fost stabilită pe cale judiciară, fapt ce justifică respingerea acțiunii.

4. Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta, invocând motivul prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă. În motivarea recursului s-a arătat, în esență, că sentința nu ține cont de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale, că este excesiv de formalistă în interpretarea legii și că nu arată ce motive a împiedicat pârâții să execute în fapt hotărârea.

III. Dispozițiile legale supuse interpretării5. *Legea nr. 554/2004:*

„Art. 24. — Obligația executării

(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive

se face de bunăvoie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.”

6. *Legea nr. 165/2013:*

„Art. 32. — (1) Se instituie un termen de decădere în procedura administrativă, de 120 de zile, în care persoanele care se consideră îndreptățite pot completa cu înregistrări dosarele depuse la entitățile investite de lege. Termenul curge de la data la care persoanei i se comunică în scris documentele necesare soluționării cererii sale.

(2) Termenul prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit la cererea scrisă a persoanei care se consideră îndreptățită sau a reprezentantului legal, prin decizia conducătorului entității investite de lege sau a persoanei împuternicite de către acesta, o singură dată, pentru o perioadă de 60 de zile, în situația în care persoana care se consideră îndreptățită face dovada efectuării unor demersuri privind completarea dosarului în raport cu alte instituții.

(3) Cererea de prelungire a termenului se va formula în interiorul termenului prevăzut la alin. (1) și va fi însoțită de dovada demersurilor întreprinse.

(4) Instituțiile deținătoare au obligația de a elibera, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii, actele doveditoare solicitate.”

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

7. În opinia intimatului pârât, răspunsul la această chestiune de drept trebuie să fie afirmativ, deoarece Legea nr. 165/2013 instituie o nouă procedură de soluționare a cererilor de despăgubire, obligatorie pentru autoritatea administrativă. Cu toate acestea, arată intimatul, practica judiciară este neunitară sub acest aspect, așa cum rezultă din Deciziile nr. 4.433 din 20 noiembrie 2014 și nr. 416 din 4 februarie 2015 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție; astfel, din cuprinsul primei decizii menționate rezultă că — după expirarea perioadei de suspendare instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2012 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012) — dispozițiile art. 24 din Legea nr. 554/2004 sunt pe deplin aplicabile în condițiile Legii nr. 165/2013 și conduc la sancționarea conducătorului autorității publice care nu a executat hotărârea judecătorească, pe când din cuprinsul celei de-a doua decizii rezultă contrariul, respectiv că, în condițiile procedurii instituite de Legea nr. 165/2013, nu se poate reține culpa autorității publice pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești anterioare.

8. Recurenta-reclamantă nu și-a exprimat opinia cu privire la prezenta sesizare.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

9. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, reținând următoarele:

— chestiunea de drept este una veritabilă, referindu-se, în esență, la problema raportului dintre Legea nr. 165/2013, care reglementează o procedură nouă de restituire a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist (noua procedură), și o hotărâre judecătorească irevocabilă (potrivit

terminologiei vechiului Cod de procedură civilă) pronunțată în condițiile unei proceduri diferite de restituire a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist (cuprinsă în titlul VII din Legea nr. 245/2007), reglementată prin norme abrogate de Legea nr. 165/2013 (vechea procedură); se pune întrebarea ce termene trebuiau respectate, cele stabilite de noua procedură, în cuprinsul art. 32, sau termenul de 30 de zile arătat în cuprinsul hotărârii judecătorești? Văzând că prin două hotărâri judecătorești definitive (deciziile nr. 4.433 din 20 noiembrie 2014 și nr. 416 din 4 februarie 2015 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție) chestiunea de drept a primit soluții diferite, consideră îndeplinită condiția în discuție, existând argumente rezonabile pentru ambele variante;

— celelalte condiții sunt, de asemenea, îndeplinite, deoarece chestiunea de drept este ridicată în cursul judecătării în fața unui complet al Înaltei Curți de Casație și Justiție investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a recursului și este nouă, în sensul art. 519 din Codul de procedură civilă, nefăcând obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nefiind deja lămurită de Înalta Curte de Casație și Justiție, printr-o hotărâre pronunțată într-un recurs în interesul legii sau într-o altă cerere de hotărâre preliminară.

B. Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării

10. În soluționarea chestiunii de drept în discuție, instanța de trimitere apreciază că trebuie să se țină cont de următoarele aspecte:

a) Potrivit dispozițiilor tranzitorii ale art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 „*Obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor executa potrivit art. 21*”.

b) Prin Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014 a Curții Constituționale¹ s-a constatat, printre altele, că dispozițiile art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale „*în măsura în care nu se aplică deciziilor/dispozițiilor entităților investite cu soluționarea notificărilor, emise în executarea unor hotărâri judecătorești prin care instanțele s-au pronunțat irevocabil/definitiv asupra calității de persoane îndreptățite și asupra întinderii dreptului de proprietate*” (reamintim că, în speță, prin Sentința civilă nr. 5.455 din 28 septembrie 2011 pronunțată de Curtea de Apel București, modificată și rămasă irevocabilă prin Decizia civilă nr. 608 din 7 februarie 2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în speță, C.C.S.D. a fost obligată la emiterea titlului de despăgubire, în termen de 30 de zile de la data de 15 mai 2013).

c) Prin deciziile nr. 972 din 21 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2012, și nr. 460 din 13 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 decembrie 2013, Curtea Constituțională a statuat, referitor la efectele hotărârilor judecătorești, că „*înfăptuirea justiției, în numele legii, are semnificația că actul de justiție izvorăște din normele legale, iar forța lui executorie derivă tot din lege. Altfel spus, hotărârea judecătorească reprezintă un act de aplicare a legii pentru soluționarea unui conflict de drepturi sau interese, constituind un mijloc eficient de restabilire a ordinii de drept democratice și de eficientizare a normelor de drept substanțial. Datorită acestui fapt, hotărârea judecătorească — desemnând tocmai rezultatul activității judiciare — reprezintă, fără îndoială, cel mai important act al justiției. Hotărârea judecătorească, având autoritate de lucru judecat, răspunde nevoii de securitate juridică, părțile având obligația să se supună efectelor obligatorii ale actului jurisdicțional, fără posibilitatea de a mai pune în discuție ceea ce s-a stabilit deja pe calea judecătării. Prin urmare, hotărârea*

¹ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2015.

judecătorească definitivă și irevocabilă se situează în sfera actelor de autoritate publică, fiind investită cu o eficiență specifică de către ordinea normativă constituțională. Pe de altă parte, un efect intrinsec al hotărârii judecătorești îl constituie forța executorie a acesteia, care trebuie respectată și executată atât de către cetățeni, cât și de autoritățile publice. Or, a lipsi o hotărâre definitivă și irevocabilă de caracterul ei executoriu reprezintă o încălcare a ordinii juridice a statului de drept și o obstrucționare a bunei funcționări a justiției.”

d) Pe cale de consecință, apreciază, cu majoritate, instanța de trimitere, autoritățile administrative trebuie să execute hotărârile judecătorești irevocabile (potrivit Codului de procedură civilă din 1865) sau definitive (potrivit Codului de procedură civilă din 2010) în termenul arătat în cuprinsul acestora, și nu să le înlăture efectele în temeiul unei legi intrate în vigoare ulterior, soluționarea cererii de hotărâre preliminară trebuind să fie în sensul că „în aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 trebuie să se țină seama de termenul de executare arătat în cuprinsul hotărârii judecătorești, și nu de termenele prevăzute de art. 32 din Legea nr. 165/2013.”

VI. Jurisprudența instanțelor naționale și opiniile exprimate de acestea

11. În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost identificate deciziile nr. 4.433 din 20 noiembrie 2014 și nr. 416 din 4 februarie 2015, pronunțate de Secția de contencios administrativ și fiscal, menționate mai sus, care tratează problema de drept supusă dezlegării.

12. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, următoarele instanțe au comunicat jurisprudență și puncte de vedere referitoare la problema de drept în discuție, din analiza cărora se desprind următoarele orientări:

A. Curtea de Apel Ploiești a considerat neîntemeiată cererea de aplicare a amenzii pentru neexecutare hotărâre, reținând că nerespectarea strictă a termenului legal a fost generată de modificarea cadrului legislativ, respectiv Legea nr. 165/2013, care este aplicabilă și pentru obligațiile stabilite prin hotărâri judecătorești, conform dispozițiilor tranzitorii din art. 41 (Sentința nr. 48 CC din 23 septembrie 2014 — pronunțată de Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 563/42/2014); de asemenea s-a reținut că, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012, procedura de emitere a deciziilor reprezentând titlu de despăgubire a fost suspendată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 s-a solicitat retransmiterea dosarului în regim de urgență, astfel că nu se putea, în mod obiectiv, trece la emiterea titlului de despăgubire (Sentința nr. 308 din 20 decembrie 2013 — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 539/42/2013);

— în același sens și-au exprimat opinia și Curtea de Apel Iași și instanțele arondate acesteia, Tribunalul Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Galați — Secția de contencios administrativ și fiscal și Judecătoria Galați — Secția civilă, apreciind că, în aplicarea art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, trebuie să se țină seama de termenele prevăzute de art. 32 din Legea nr. 165/2013, acest din urmă act normativ cuprinzând dispoziții speciale, prin care este instituită o nouă procedură de soluționare a cererilor de despăgubire, obligatorie pentru autoritatea administrativă.

B. Tribunalul Maramureș și Tribunalul Prahova opinează că, în aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, nu trebuie să se țină seama de termenele prevăzute de art. 32 din Legea nr. 165/2013. Se consideră că autoritățile administrative trebuie să execute hotărârile judecătorești irevocabile sau definitive, după caz, în termenul arătat în

cuprinsul acestora și nu să le înlăture efectele în temeiul unei legi intrate în vigoare ulterior. Pentru argumentarea acestei opinii se face referire la dispozițiile tranzitorii ale art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013, potrivit cărora „Obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor executa potrivit art. 21”. De asemenea s-a făcut referire la Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014 a Curții Constituționale, prin care s-a constatat că dispozițiile art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 „sunt constituționale în măsura în care nu se aplică deciziilor/dispozițiilor entităților investite cu soluționarea notificărilor, emise în executarea unor hotărâri judecătorești prin care instanțele s-au pronunțat irevocabil/definitiv asupra calității de persoane îndreptățite și asupra întinderii dreptului de proprietate”. S-a arătat că sfera de aplicabilitate a celor două articole este diferită, astfel că nu se pune problema ca în aplicarea art. 24 din Legea nr. 554/2004 să se țină seama de termenele prevăzute de art. 32 din Legea nr. 165/2013, cu atât mai mult cu cât hotărârile pronunțate în baza Legii nr. 165/2013 pot fi atacate la secțiile civile ale instanțelor, iar art. 24 din Legea nr. 554/2004 este aplicabil doar hotărârilor pronunțate de instanțele de contencios administrativ.

C. Curtea de Apel Galați — Secția pentru cauze de contencios administrativ și fiscal și-a exprimat punctul de vedere (majoritar), potrivit căruia, pentru angajarea răspunderii juridice, conform art. 24 din Legea nr. 554/2004, trebuie îndeplinite cumulativ o serie de condiții, între acestea fiind o faptă culpabilă și vinovăția celui care a cauzat prejudiciul. Neîndeplinirea obligației de a executa o hotărâre judecătorească în termenul prevăzut de lege se poate circumscrie noțiunii de faptă culpabilă de natură a antrena aplicarea amenzii și a obliga la plata despăgubirilor reglementate de art. 24 din Legea nr. 554/2004. În aceste condiții trebuie analizat, în raport de circumstanțele cauzei, dacă, în raport cu termenele înlocuite de art. 32 din Legea nr. 165/2013, se poate considera că autoritatea publică a avut o atitudine culpabilă, de pasivitate, sau vreo intenție, evidentă, de tergiversare a soluționării dosarului.

D. Tribunalul Vâlcea are o opinie nuanțată, potrivit căreia — în aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 — trebuie să se țină seama de termenele prevăzute de art. 32 din Legea nr. 165/2013. Dispozițiile acestei legi nu se aplică, însă, și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii, întrucât aceasta ar contraveni principiului neretroactivității legii civile, așa cum s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin deciziile nr. 88 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 16 aprilie 2014, și nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 raportate la art. 33 și 34 din Legea nr. 165/2013. În ceea ce privește hotărârile definitive pronunțate de instanțele de contencios administrativ se arată că executarea acestora trebuie să se facă în termenul prevăzut de art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, neputând fi întârziată sau amânată prin efectul Legii nr. 165/2013, care se aplică doar proceselor pornite după intrarea în vigoare a acesteia, când competența nu mai aparține instanței de contencios, ci instanței civile, în acest din urmă caz executarea urmând regulile de procedură civilă.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

13. Curtea Constituțională a pronunțat următoarele decizii care prezintă relevanță pentru soluționarea problemei de drept a cărei dezlegare se solicită:

— Decizia nr. 269 din 7 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate

la art. 7 alin. (1), art. 11 alin. (1) și (2), art. 16, art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (6) și (8), art. 31 alin. (5), art. 34 alin. (1), art. 35 alin. (2) și art. 50 lit. b) teza întâi din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014;

— Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (5), (8) și (9), precum și a celor ale art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 22, art. 23, art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2015;

— Decizia nr. 843 din 10 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (5) și (8) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 16 februarie 2016;

— Decizia nr. 898 din 17 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 26 februarie 2016.

14. Prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, Curtea Constituțională a statuat următoarele:

„27. Or, în condițiile în care un nou text de lege devine aplicabil proceselor în curs de desfășurare, riscul apariției unui dezechilibru procesual între părțile din litigiu trebuie înlăturat de instanțele de judecată printr-o interpretare a acestuia în respectul exigențelor impuse de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin art. 6 care consacră dreptul la un proces echitabil, în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora «Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte».

28. În acest sens, Curtea reține că, pentru a contracara riscul menționat al apariției unui dezechilibru procesual și pentru a conferi, în același timp, eficacitate măsurilor de finalizare a procesului de restituire a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, instanța de contencios administrativ sesizată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 va trebui să pronunțe — în acord cu dispozițiile art. 18 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 care precizează soluțiile pe care le poate da instanța — o hotărâre prin care să instituie în sarcina Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor obligația de a verifica existența dreptului de proprietate asupra imobilului revendicat, de a aprecia cu privire la întinderea acestuia și de a evalua despăgubirile convenite în cazul în care, după examinarea dosarului, aceasta ajunge la concluzia că solicitantul este titularul dreptului de proprietate, precum și de a emite decizia de compensare în puncte a acestora. Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor va trebui să ducă la îndeplinire obligațiile impuse de instanță în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, astfel cum prevede art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004.

29. Curtea reține, totodată, că, prin constatarea constituționalității prevederilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 în interpretarea dată acestora prin prezenta decizie, se valorifică premisele legale existente pentru soluționarea definitivă, cu celeritate, a cauzelor aflate pe rolul instanțelor de contencios administrativ la data intrării în vigoare a legii. Astfel, potrivit art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, «Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive și irevocabile se face în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii». Ulterior, decizia Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor poate fi atacată, potrivit art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

30. Prin urmare, se ajunge ca, în principiu, dreptul persoanei care se consideră îndreptățită să fie examinat pe fond de instanța civilă într-un termen rezonabil, constituit din termenul pentru emiterea de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a deciziei de compensare prin puncte — de cel mult 30 de zile, conform art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 — la care se adaugă termenul de 30 de zile de la comunicarea deciziei de compensare în puncte în care aceasta poate fi atacată, în temeiul art. 35 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 care conferă instanței civile competența de a tranșa litigiul, stabilind că aceasta se va pronunța asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și va dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile Legii nr. 165/2013.

31. Prin această succesiune procedurală se ajunge la eficientizarea mecanismului de acordare de măsurilor reparatorii și la realizarea scopului declarat al Legii nr. 165/2013, acela de finalizare a procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist.”

15. De asemenea, prin Decizia nr. 898 din 17 decembrie 2015, instanța de contencios constituțional a statuat, în ceea ce privește soluția legislativă constând în amendarea conducătorului autorității publice sau, după caz, a persoanei obligate în situația neexecutării hotărârilor judecătorești definitive prin care autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, prevăzută de art. 24 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004, „că procedura contenciosului administrativ are un caracter special, fiind derogatorie de la regulile procedurale civile, și că expresie prevederilor art. 52 din Legea fundamentală, oferind cadrul constituțional al protejării cetățenilor în fața eventualelor abuzuri ale autorităților publice. În acest context, legiuitorul a stabilit că executarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile prin care s-au instituit obligații în sarcina autorităților publice trebuie să fie realizată într-un anumit termen, fie cel precizat în cuprinsul hotărârii, fie, în lipsa acestuia, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile [n.a. definitive] a acesteia”.

VIII. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și Curții de Justiție a Uniunii Europene

16. În jurisprudența instanțelor europene au fost identificate mai multe hotărâri care prezintă relevanță pentru dezlegarea chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării, acestea fiind menționate, la locul potrivit, în cuprinsul prezentei decizii.

IX. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

17. Prin Adresa nr. 748/C/2.445/III-5/2016 din 18 iulie 2016, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

18. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, se apreciază că, față de dispozițiile art. 519 din același cod, sunt întrunite condițiile pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

19. Pe fondul problemei supuse dezbaterii, prin raport se propune soluția potrivit căreia, în aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, trebuie să se țină seama de termenele prevăzute de acest articol, nu și de cele reglementate de art. 32 din Legea nr. 165/2013.

XI. Înalta Curte

20. Examinând sesizarea, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită, constată următoarele:

A. Asupra admisibilității

21. Chestiunea preliminară a admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție se verifică în raport cu cerințele prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, care, în cazul de față, se apreciază a fi îndeplinite.

22. Condițiile de admisibilitate, cumulative, instituite de legiuitor pentru declanșarea acestei proceduri, sunt următoarele:

- existența unei cauze în curs de judecată;
- cauza să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să o soluționeze în ultimă instanță;
- ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
- o chestiune de drept cu caracter de noutate, asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

23. Prioritar se impune deci o analiză a existenței acestor condiții de admisibilitate a sesizării:

a) Cu privire la prima cerință se constată din actele dosarului că, în prezent, cauza se află în curs de judecată în faza procesuală a recursului, nefiind pronunțată până la acest moment o hotărâre definitivă.

b) Acțiunea introductivă este un litigiu având ca obiect aplicarea art. 24 din Legea nr. 554/2004, care se află în competența de primă instanță a secției de contencios administrativ a curții de apel, în calitate de instanță de executare, potrivit art. 2 alin. (1) lit. Ț) din lege; prin urmare, Înalta Curte de Casație și Justiție judecă pricina în ultimă instanță.

c) De lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării depinde soluționarea pe fond a recursului, întrucât: prin cererea introductivă reclamanta a invocat, în principal, pasivitatea nejustificată a autorității pârâte în executarea unei hotărâri judecătorești definitive, prin sentința primei instanțe s-a respins cererea, în considerarea intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, care a reglementat o nouă procedură administrativă, iar în recursul formulat, recurenta-reclamantă a contestat incidența în cauză a termenelor reglementate de legea nouă.

d) Referitor la noutatea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, din verificarea evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, se constată că aceasta nu a statuat anterior asupra chestiunii de drept în discuție, nefiind pronunțată o decizie în

interesul legii sau o altă hotărâre prealabilă având acest obiect. De asemenea, problema de drept care necesită a fi lămurită prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și a înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății, cu atât mai mult cu cât a generat deja abordări diferite în practica instanțelor de judecată.

B. Cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării

24. Situația premisă a aplicării art. 24 din Legea nr. 554/2004 o constituie existența unei hotărâri judecătorești pronunțate de instanța de contencios administrativ, care a rămas definitivă, devenind titlu executoriu conform art. 22 din lege, însă nu a fost executată voluntar în termenul prevăzut de art. 24 alin. (1).

25. În practica instanțelor de judecată, aplicarea acestui text legal a generat soluții diferite, după adoptarea Legii nr. 165/2013.

26. Astfel, în cadrul litigiilor de contencios administrativ având ca obiect aplicarea amenizii pentru neexecutarea hotărârii, în examinarea culpei conducătorului autorității obligate la finalizarea procedurii administrative prin emiterea deciziei reprezentând titlu de despăgubire, s-a pus problema incidenței procedurii administrative și a termenelor reglementate de legea nouă, invocate de conducătorul autorității pârâte (iar uneori reținute chiar din oficiu de instanțe), ca fiind impedimente obiective în executarea hotărârii instanței de contencios administrativ, în termenele prevăzute de art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004.

27. În sesizarea ce face obiectul analizei, în discuție sunt termenele și, implicit, etapa procedurală reglementate de art. 32 din Legea nr. 554/2004, a căror incidență a fost invocată de conducătorul autorității obligate, ca fiind exoneratoare de orice culpă.

28. Art. 32 din capitolul „Măsuri pentru urgentarea soluționării cererilor de retrocedare” al Legii nr. 165/2013 se referă în general la procedura administrativă care se derulează de către entitățile investite de lege.

29. Între *entitățile investite de lege*, art. 3 pct. 4 din Legea nr. 165/2013 a inclus și Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor înființată potrivit acestei legi.

30. De asemenea, din interpretarea sistematică a actului normativ rezultă că art. 32 din Legea nr. 165/2013 ar urma să își găsească aplicarea, în situația:

— cererilor formulate potrivit Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 10/2001), înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, deci pentru care entitățile investite de lege nu au emis încă „decizie de admitere sau de respingere a acestora” (art. 33);

— dosarelor în care s-au emis decizii de admitere sau respingere a cererii, înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, dar nesoluționate prin emiterea titlului de despăgubire până la intrarea în vigoare a legii [art. 34 alin. (1)];

— dosarelor care vor fi transmise *Secretariatului* Comisiei Naționale ulterior datei intrării în vigoare a legii [art. 34 alin. (2)].

31. Cu toate acestea, stabilind excepțiile de la regula soluționării dosarelor în ordinea înregistrării, legiuitorul arată că vor fi soluționate cu prioritate, între altele, dosarele în care Secretariatul Comisiei Naționale a solicitat documente potrivit art. 21 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 (respectiv, pentru clarificări în cadrul verificării dosarelor „din punctul de vedere al existenței dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii”) și dosarele în care deciziile entităților

investite cu soluționarea notificărilor au fost emise *în executarea unor hotărâri judecătorești irevocabile/definitive, prin care s-a constatat dreptul de proprietate și întinderea acestuia.*

32. Totodată, dispozițiile tranzitorii cuprinse în art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 prevăd că „Obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor executa *potrivit art. 21.*”

33. Ulterior, prin Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, în privința dispozițiilor art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013, Curtea Constituțională a decis că acestea sunt constituționale doar în măsura în care nu se aplică deciziilor/dispozițiilor entităților investite cu soluționarea notificărilor, *emise în executarea unor hotărâri judecătorești prin care instanțele s-au pronunțat irevocabil/definitiv asupra calității de persoane îndreptățite și asupra întinderii dreptului de proprietate.*

34. Pentru aceeași rațiune a legii, de urgentare a soluționării cererilor de retrocedare, pentru a nu se mai tergiversa finalizarea procedurii prin repunerea în discuție a existenței dreptului de proprietate (a calității de persoană îndreptățită) și a întinderii acestuia, în cazul în care cu privire la aceste aspecte a statuat deja irevocabil/definitiv instanța de judecată, trebuie acceptat că și termenele și procedura reglementate de art. 32 din Legea nr. 165/2013 au aplicabilitate în faza administrativă, până la momentul în care se emite o decizie inițială de admitere sau respingere a cererii de restituire, iar ulterior emiterii unei astfel de decizii, numai dacă aceasta nu a fost dată în executarea unei hotărâri judecătorești prin care instanța s-a pronunțat irevocabil/definitiv asupra calității de persoane îndreptățite și asupra întinderii dreptului de proprietate.

35. În analiza chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, cu privire specială asupra situației autorității obligate prin hotărâre judecătorească definitivă la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, trebuie pornit de la premisa că, în timp ce Legea nr. 165/2013 are caracter de lege specială în ceea ce privește realizarea dreptului la măsuri compensatorii, norma cuprinsă în art. 24 din Legea nr. 554/2004 are caracter de lege specială, derogatorie, în ceea ce privește mijloacele de constrângere și, după caz, sancționarea persoanei culpabile pentru neexecutarea hotărârilor judecătorești definitive pronunțate de instanța de contencios administrativ, inclusiv a celor pronunțate în materia restituirii imobilelor.

36. De asemenea, un element principal al analizei trebuie să îl constituie respectarea principiului separației puterilor în statul de drept.

37. În acest context se apreciază că, stabilind în mod definitiv obligația autorității de a emite decizia reprezentând titlul de despăgubire, etapă ulterioară emiterii dispoziției/deciziei/hotărârii de admitere a cererii de măsuri reparatorii, instanța a recunoscut dreptul la despăgubiri/calitatea de persoană îndreptățită.

38. Faptul că instanța constituțională a statuat cu privire la neconstituționalitatea unor dispoziții ale Legii nr. 165/2013, în măsura în care repun în discuție aspecte tranșate prin hotărâri judecătorești definitive, referindu-se la calitatea de persoană îndreptățită și la *întinderea dreptului de proprietate*, nu este de natură să impună — în aplicarea art. 24 din Legea nr. 554/2004 — a se ține seama de alte termene decât de cele prevăzute expres de acest articol de lege, chiar dacă prin hotărârea instanței de contencios administrativ nu s-a stabilit și valoarea despăgubirilor.

39. Într-adevăr, art. 24 reglementează nu doar o sancțiune, ci un ansamblu de mijloace de constrângere a debitorului în

vederea îndeplinirii obligației stabilite prin hotărâre judecătorească.

40. A admite că rămâne la latitudinea autorității obligate ca, în executarea unei hotărâri judecătorești definitive, să se prevaleze de termenele reglementate de art. 32 din Legea nr. 165/2013, intrată în vigoare ulterior rămânerii definitive a hotărârii și împlinirii termenului legal de executare, echivalează cu înlăturarea efectelor hotărârii judecătorești și cu acceptarea faptului că accesul la justiție al persoanei îndreptățite a fost unul iluzoriu și ineficient.

41. Or, cu privire la influențarea cursului procesului prin edictarea de noi reguli procesuale, inexistente la data declanșării acestuia (executarea hotărârii judecătorești fiind considerată și ea o fază a procesului), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că „principiul preeminenței dreptului și noțiunea de proces echitabil consacrate prin art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale se opun — cu excepția situațiilor când există motive imperioase de interes general — ingerinței puterii legislative în administrarea justiției cu scopul de a influența deznodământul judiciar al unui litigiu” (Hotărârea din 7 iunie 2011, pronunțată în *Cauza Agrati și alții împotriva Italiei* — nr. 43.549/08, 6.107/09 și 5.087/09).

42. De asemenea, în jurisprudența comunitară s-a arătat constant că „administrația constituie un element al statului de drept, interesul său fiind identic cu cel al unei bune administrări a justiției. Pe cale de consecință, dacă administrația refuză sau omite să execute o hotărâre judecătorească ori întârzie în executarea acesteia, garanțiile art. 6 de care a beneficiat justițiabilul în fața instanțelor judecătorești își pierd orice rațiune de a fi” (Hotărârea din 19 martie 1997, pronunțată în *Cauza Hornsby împotriva Greciei* — nr. 18.357/91; Hotărârea din 24 martie 2005, pronunțată în *Cauza Șandor împotriva României* — nr. 67.289/01).

43. Și Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 972 din 21 noiembrie 2012 (citată mai sus), pronunțată într-o sesizare privind existența unui conflict juridic de natură constituțională între autoritatea judecătorească, reprezentată de Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de o parte, și autoritatea legiuitoare, reprezentată de Senatul României, pe de altă parte, a statuat că „Hotărârea judecătorească, având autoritate de lucru judecat, răspunde nevoii de securitate juridică, părțile având obligația să se supună efectelor obligatorii ale actului jurisdicțional, fără posibilitatea de a mai pune în discuție ceea ce s-a stabilit deja pe calea judecătării. Prin urmare, hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă se situează în sfera actelor de autoritate publică, fiind investită cu o eficiență specifică de către ordinea normativă constituțională. Pe de altă parte, un efect intrinsec al hotărârii judecătorești îl constituie forța executorie a acesteia, care trebuie respectată și executată atât de către cetățeni, cât și de autoritățile publice. Or, a lipsi o hotărâre definitivă și irevocabilă de caracterul ei executoriu reprezintă o încălcare a ordinii juridice a statului de drept și o obstrucționare a bunei funcționări a justiției”.

44. Cu atât mai mult se impune ca prevederile unei legi noi să nu fie de natură să influențeze până la anihilare efectele unei hotărâri judecătorești rămase definitivă înaintea intrării în vigoare a acestora.

45. Mai mult, prin Decizia nr. 898 din 17 decembrie 2015 (citată mai sus), Curtea Constituțională a statuat că „procedura contenciosului administrativ are un caracter special, fiind derogatorie de la regulile procedural civile, și dă expresie prevederilor art. 52 din Legea fundamentală, oferind cadrul constituțional al protejării cetățenilor în fața eventualelor abuzuri

ale autorităților publice. În acest context, legiuitorul a stabilit că executarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile prin care s-au instituit obligații în sarcina autorităților publice trebuie să fie realizată într-un anumit termen, fie cel precizat în cuprinsul hotărârii, fie, în lipsa acestuia, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile [n.a. definitive] a acesteia. (...) De altfel, amenzile cominatorii stabilite la art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 reprezintă o sancțiune procedurală pecuniară aplicată de instanță în scopul asigurării executării hotărârii. Legiuitorul a considerat necesar să instituie un astfel de mijloc de constrângere pentru a conferi eficacitate înseși instituției contenciosului administrativ, a cărei finalitate ar fi iluzorie în absența unei sancțiuni pentru neexecutarea voluntară a hotărârilor judecătorești pronunțate în această materie (...)"

46. În aceeași ordine de idei, prin Decizia nr. 843 din 10 decembrie 2015 (citată mai sus), instanța de contencios constituțional a statuat că „(...) În condițiile în care dreptul la obținerea măsurilor reparatorii a fost recunoscut printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, prin obligarea autorității administrative competente să emită titlu de despăgubire, repunerea în discuție a existenței dreptului, de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, poate genera imposibilitatea punerii în executare a unei hotărâri judecătorești irevocabile, ceea ce este de natură a contraveni principiilor constituționale ale separației și echilibrului puterilor în stat, neretroactivității legii civile și dreptului constituțional la un proces echitabil.”

47. În plus, este evident faptul că termenele instituite de art. 32 din Legea nr. 165/2013 sunt reglementate în favoarea titularilor cererilor de restituire, astfel că ele nu ar putea fi opuse tocmai acelor titulari care au înțeles să nu se prevaleze de beneficiul acestor termene, ci — dimpotrivă — au recurs la sesizarea instanței de contencios administrativ pentru a fi constrânsă autoritatea să execute cu celeritate hotărâri judecătorești rămase definitive înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013.

48. Nu în ultimul rând trebuie observat faptul că noua modalitate de evaluare (compensarea prin puncte prin raportare la o grilă notarială) nu implică o durată care să facă imposibil de

respectat termenele prevăzute de art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, iar prin Decizia Curții Constituționale nr. 805 din 24 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 8 februarie 2016, s-a apreciat că „(...) noua modalitate de evaluare, prin utilizarea grilei notariale, nu este de natură să nesocotească principiul separației puterilor în stat, întrucât instituirea prin lege a unei alte modalități de calcul nu impiedică asupra dispozițiilor imperative ale unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile referitoare la obligarea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor — ale cărei atribuții și, implicit, obligații stabilite pe cale judecătorească au fost preluate de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor — la emiterea unei decizii de compensare prin puncte, conform noii proceduri administrative”.

49. În raport cu toate argumentele expuse rezultă irelevanța termenelor prevăzute de art. 32 din Legea nr. 165/2013 în cadrul litigiilor privind aplicarea art. 24 din Legea nr. 554/2004.

50. Această soluție nu contrazice soluția de unificare a practicii, adoptată de Plenul Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, la data de 27 mai 2016, care — referitor la problema culpei în neexecutarea obligației, examinată în cadrul litigiilor având ca obiect aplicarea art. 24 din Legea nr. 554/2004 — a conchis că „este prezumată culpa conducătorului autorității, prezumția neavând un caracter absolut, ci putând fi răsturnată prin administrarea de dovezi cu privire la existența unor motive temeinice pentru care nu s-a executat obligația în termenul legal.”

51. Astfel, urmează să fie examinată conduita conducătorului autorității obligate, în raport cu termenele prevăzute de art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, precum și cu eventualele impedimente de executare a hotărârii, invocate de partea interesată, însă pretinsa incidență a termenelor reglementate de art. 32 din Legea nr. 165/2013 nu va putea fi reținută ca motiv obiectiv pentru neexecutarea hotărârii definitive a instanței de contencios administrativ (spre deosebire de incidența termenelor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012, pe durata căroră s-a suspendat în mod expres derularea procedurilor de soluționare a dosarelor de retrocedare).

52. Pentru considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 521, cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 22 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 24.103/3/2013 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, trebuie să se țină seama de termenele prevăzute de acest articol, nu și de cele reglementate de art. 32 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 octombrie 2016.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ȘI FISCAL
IONEL BARBĂ

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

partidelor politice, alianțelor politice, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților desfășurate conform Hotărârii Guvernului nr. 634/2016 privind stabilirea datei alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2016

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
1	UNIUNEA DEMOCRATĂ MAGHIARĂ DIN ROMÂNIA	minoritate națională
2	UNIUNEA DEMOCRATICĂ A SLOVACILOR ȘI CEHILOR DIN ROMÂNIA	minoritate națională
3	ASOCIAȚIA MACEDONENILOR DIN ROMÂNIA	minoritate națională
4	UNIUNEA CULTURALĂ A RUTENILOR DIN ROMÂNIA	minoritate națională
5	UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA	partid politic

București, 19 decembrie 2016.
Nr. 14

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

